школярів позитивних читацьких мотивів, усвідомленню ними значущості читання для особистого розвитку, враховували, задовольняли духовні потреби, пізнавальні інтереси.

На сьогодні обговорення змін до програм початкової школи ще не завершено. Триває дискусія, яка передбачає подальше оновлення змісту літературного читання та його конструювання на засадах компетентнісного й особистісно орієнтованого підходів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Богданець-Білоскаленко Н. Деякі зауваги до добору автури у програмі з «Літературного читання» для 2-4 класів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://urccyl.com.ua/aktualni-aktualni-dumky/item/natalija-bogdanec-biloskalenko

2. Гузь О. О. До розуміння ролі додаткового читання у формуванні читацької компетенції школярів // Зарубіжна література в школах України. – 2010. – №5. – С. 16–19.

3. Олексієнко Л. Основи читацької компетентності закладати в початковій школі // Всесвітня література в середніх навчальних закладах України. – 2011. – № 3 – С. 12–14.

4. Опис ключових змін в оновлених програмах початкової школи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: old.mon.gov.ua/img/zstored/files/1-09-6pdf.pdf.

Світлана КРИШТАНОВИЧ
(Львів, Україна)

ПРАКСЕОЛОГІЧНЕ СПРЯМУВАННЯ У ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СПОРТИВНИХ МЕНЕДЖЕРІВ

Методологічні засади формування професійної компетентності майбутніх спортивних менеджерів відображають взаємодію, взаємозв'язок і взаємозумовленість педагогічних явищ та процесів, що ґрунтуються на методологічних принципах науковості, об'єктивності, системності, єдності свідомості та діяльності, розкриття сутності та вирішення суперечностей на основі реалізації інноваційних підходів до підготовки цих фахівців.

Водночас, у комплексі загальнонаукових підходів до формування професійної компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту конкурентоспроможних, здатних професійно організовувати свою діяльність, яка відповідає реальним потребам сучасного суспільства, особливої значущості набуває праксеологічний підхід. Слід зазначити, що термін «праксеологія» походить від грец. prаxis (дія, практика) або латин. prаxeus (дія, діяння). Сутність праксеології науковці, зокрема Б. Григор'єв і В. Чумакова [2, 57] розглядають як «знання про дії», вивчення практики в її філософському розумінні, тобто отримання найзагальніших відомостей про те, що фахівець має робити у своїй майбутній професійній діяльності. Праксеологія за визначенням А. Грицанова розглядається як філософська концепція діяльності, яка презентує загальну теорію організації результативної професійної діяльності [1, 819]. У словниково-педагогічних джерелах [4, 608] зазначається, що сутність праксеології полягає в практичному дослідженні та характеристиці різних професійних навиків і методів, виявленні їх проблем і створенні на цій основі різного характеру практичних рекомендацій.

На думку А. Панаріна [3], праксеологія – це особлива галузь знання, яка спрямована на виявлення загальних тенденцій логіки діяльності, складова методології, що намагається теоретично узагальнити практичний досвід результативної діяльності і визначає якісні характери-

стики діяльної особистості. Слід наголосити, що праксеологічна спрямованість формування професійної компетентності майбутніх спортивних менеджерів повязана з оптимізацією їх практичної підготовки до професійної діяльності і визначається одним із найважливіших чинників удосконалення освітнього процесу у ВНЗ, які готують цих спеціалістів. Основою їх практичної підготовки є формування у них готовності правильно й ефективно виконувати професійну діяльність, що передбачає праксеологічну спрямованість формування у них професійної компетентності, яка базується на основі праксеології та реалізації праксеологічного підходу.

Науковці справедливо наголошують на необхідності реалізації принципів педагогічної праксеології, як умови підвищення якості освіти майбутніх фахівців, обґрунтовують необхідність формування праксеологічних умінь студентів у процесі їх навчання. Підкреслюючи необхідність праксеологічної спрямованості формування професійної компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту слід звернути увагу на мету праксеологічного підходу, який визначає найбільш загальні принципи та шляхи підвищення ефективності й корисності їх професійних дій, закономірності й умови доцільної та раціональної побудови навчального процесу у вузах, які готують спортивних менеджерів.

Таким чином, праксеологічна спрямованість формування професійної компетентності у майбутніх спортивних менеджерів передбачає їх підготовлення до об'єктивної самооцінки власних професійних надбань, усвідомлення ними наявності або відсутності тих чи інших професійно значущих якостей, які були виявлені в процесі навчальної практики або в навчальних професійних ситуаціях тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Всемирная энциклопедия: философия / [главн. науч. ред. и сост. А. А. Грицанов]. – М.: АСТ, 2001. – 1312 с.

2. Григорьев Б. В., Чумакова В. И. Праксиология, или Как организовать успешную деятельность: учеб. пособие. – М.: Школьная пресса, 2002. – 144 с.

3. Панарин А. С. Философия политики: учеб. пособ. [для студ. вузов]. – М.: Новая школа, 1996. – 424 с.

4. Современный словарь по педагогике / [сост. Е. С. Рапацевич]. – Минск: «Современное слово», 2001. – 928 с.

Наталія ТЕРЕНТЬЄВА
(Чернігів, Україна),
Юлія КУЗЬМЕНКО
(Херсон; Україна)

УНІВЕРСИТЕТСЬКА ОСВІТА ЯК ЧИННИК НАРОЩЕННЯ ОСВІТНЬОЇ СКЛАДОВОЇ ФАХІВЦІВ

Актуальність і перспективність дослідження розвитку університетської освіти як явища зумовлюється високими темпами соціально-економічного розвитку суспільства; структурними змінами в галузі вищої освіти; суттєвими демографічними змінами, що спричиняють відсутність вступників в окремі роки; процесами глобалізації; міжнародним співробітництвом та інтеграцією українських ВНЗ до освітньої європейської співдружності; приєднанням Укра-